

дѣто и умира. Неговый другарь Желе си бѣше таенъ разбойникъ, часто той ся изгубваше отъ града и слѣдъ 5—6 мѣсяцы ся връщаше, безъ да го знаѣтъ кждѣ е ходилъ и какво е правилъ. Нѣ пуста черна урисница и него злѣ истыка. Въ 1859 г. той ся измами и присъедини въ дружинѣ-тѣ на знаменитый разбойникъ *Калъчли Димитра*. Тая дружина макаръ и да ся гонѣше строго отъ правителство-то, нѣ тя безъ страхъ върлуваше извѣтрѣ по градища и села. Въ една ноцъ, Калъчли Димитръ и негова-та дружина, намысли да оберѣтъ нѣкой си богатъ гражданинъ въ Шюмень; нѣ, по несполукѣ, тѣ ся оттеглятъ въ една кѣщѣ край града. Правителство-то извѣстено, проважда тосѣ чясъ въорѣжено тѣло заптѣи и, слѣдъ малкѣ една быткѣ, сполучватъ да уловятъ главный имъ прѣдводитель и нѣкои други отъ дружинѣ-тѣ му. Въ това число заедно ся намѣри и Желе, кой-то ся отсѣди на тригодишенъ затворъ; главатаринъ-тѣ имъ Калъчли Димитръ, послѣ убѣсвѣтъ въ Русчюкъ (1861 г.) Желе, слѣдъ като испълни три-тѣ години запрянь, пусна ся и, насытенъ вече отъ разбойничество, оттегли ся въ Влашко.

—Тукъ гора ли е, Желе, че сѣдишь,—каза старецъ-тѣ усмихнатъ, като го видѣ.

—И между хора трѣба да ся живѣе, господарю, че тогава....